

Concert 'rood-wit-blauw' / 'blue-blanc-rouge'

Lucretia Starke - sopraan

Peter den Ouden - orgel

Programma

Marius Monnickendam (1896-1977)

Toccata (1936)

César Franck (1822-1890)

Uit Messe op. 12: 'Panis Angelicus' •

Uit 'Six Pièces pour Grand Orgue': Pastorale op. 19

Hendrik Andriessen (1892-1981)

'Fiat Domine' - orgelversie Lourens Stuijbergen •

'Jesu nostra redemptio' •

Thema met variaties

Albert de Klerk (1917-1998)

'Jesus soete minne' •

'Ecce Nunc' (Psalm 134) •

Uit 'Tien Orgelwerken': Dialoog en Hymne

Gabriel Fauré (1845-1924)

'En Prière' •

Uit 'Requiem', op. 48: 'Pie Jesu' •

Théodore Dubois (1837-1924)

Uit 'Douze Pièces pour Orgue': Toccata in G gr.t., no. 3

• sopraan en orgel

SCAN ME

Lucretia Starke zingt Thomas Arne
in de kathedraal van Paramaribo
begeleid door Holland Baroque.

Toelichting

Het thema van dit concert heeft te maken met de invloed die de Franse muziek heeft gehad op Nederlandse componisten van de 20ste eeuw.

Componisten als César Franck, Charles Widor en Louis Vierne hebben door het klankidroom via hun orgel- en kerkmuziek componisten als Hendrik Andriessen, Albert de Klerk, Marius Monnikendam, Jacob Bijster e.a. duidelijk beïnvloed. Dit komt vooral tot uiting in de composities van Andriessen en De Klerk.

Na de feestelijke opening met de Toccata voor orgel van **Marius Monnikendam** hoort u, uit de Messe op. 12 het bekende en geliefde 'Panis Angelicus' van **Franck**, het begin van dit oratorium: 'O vos omnes' voor sopraan en orgel. Een tekst die de voorbijganger aan het kruis van Christus op zijn lijden voor de wereld wijst.

Een pastorale is een muziekstuk met een herderlijk karakter en sluit qua sfeer aan bij het 'O vos omnes'. **César Franck** heeft zijn Pastorale voor orgel opgedragen aan de beroemde Franse orgelbouwer Aristide Cavallé-Coll, die op zijn beurt weer invloed heeft gehad op Nederlandse orgelbouwers als **Maarschalkerweerd** en Adema. De compositie bestaat uit 3 delen: Andantino, Quasi Allegretto en een enigszins gevarieerde herhaling van het Andantino.

Het oeuvre van **Hendrik Andriessen** bestrijkt een breed terrein. Van deze voorganger van **Albert de Klerk** op het Adema-orgel in de St. Jozefkerk te Haarlem hoort u twee liederen op Latijnse tekst. De tekst van 'Fiat Domine' uit 1920 is afkomstig uit de 'Imitatione Christi' van Thomas a Kempis en is een bede om lijdensbeproevingen zinvol te laten zijn. Het 'Jesu nostra redemptio' is een hymne uit een Middeleeuws Paasspel en stelt de vraag waarom Christus als opgestane Heer voor onze zonden gestorven is.

De compositie Thema met variaties schreef **Andriessen** in 1949 en laat een muzikale taal horen die voortbouwt op César Franck en Albert Roussel. Qua stijl doet dit werk denken aan Andriessens Sonata da chiesa uit 1926.

Albert de Klerk was gedurende vele jaren organist van de St. Josephkerk in Haarlem, stadsorganist aldaar en dirigent van het Koor Katholiek Haarlem. Hij schreef werken voor de meest uiteenlopende instrumenten en bezettingen. Veel van zijn muziek is bestemd voor de liturgische praktijk.

Het lied 'Jesu soete minne' is een oud-Nederlands lied dat door De Klerk op een stijlvolle wijze van een begeleiding is voorzien. Het gaat over Christus die zo groot was, dat hij voor ons gestorven is, ten hemel gevaren is waar engelen voor hem zingen. In de Antifoon & Psalm 134 'Ecce Nunc' wordt God gevraagd het gebed te verhoren en alle knechten van de Heer te zegenen.

De 'Tien Orgelwerken' zijn gecomponeerd tussen september 1944 en maart 1945. De verschillende composities zijn opgedragen aan vele vrienden en geschikt bij liturgische vieringen en voor concertgebruik. De Dialoog is opgedragen aan Herman Strategier en de Hymne aan Hendrik Andriessen.

'God, als de stem van een kind U kan bereiken, luister dan naar mijn gebed en leer mij hoe ik U kan dienen' is de strekking van het lied 'En Prière' van **Gabriel Fauré**. Het overbekende 'Pie Jesu' uit het Requiem is ook een gebed en de tekst kan men vertalen met 'Genadige Heer Jezus, geef hun rust, eeuwige rust'.

Het concert begint met een toccata van een Nederlandse componist en eindigt met de bekende Toccata van de Franse componist **Théodore Dubois**. Het werk is 3-delig met de vorm A - B - A waarbij het virtuoze eerste deel, na een koraalachtig middendeel aan het slot herhaald wordt.

LUCRETIA STARKE

Sopraan **Lucretia Starke** (2001) komt uit Suriname. Haar muzikale avontuur begon op negenjarige leeftijd. Lucretia startte haar muzikale opleiding op de Kathedrale Koorschool Suriname. Daar is haar passie voor klassieke muziek ontstaan. Lucretia studeerde aan de School Voor Jong Talent en inmiddels studeert zij 'Oude muziek zang' op het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Zij krijgt les van Ilse Eerens, Peter Kooij, Robin Blaze, Francesca Aspromonte en Pascal Bertin. Lucretia heeft masterclasses gevolgd van Emma Kirkby, Micheal Chance, Andrea Scholl en Jeanine de Bique. Lucretia heeft gewerkt met Holland Baroque. Zij deed mee aan het project Baroque in Paramaribo. Samen met Holland Baroque reisde Lucretia terug naar de school waar het allemaal voor haar begon. Daar hebben ze in de houten Kathedraal in Suriname diverse concerten gegeven. In 2022 ontving Lucretia het het Suyderhoud Award voor aanstormend talent.

Lucretia vertelt: Onlangs ben ik begonnen met het leren bespelen van de luit. Het is al altijd mijn droom geweest om als Oudemuziek zangeres mezelf te kunnen begeleiden op de luit. En nu leer ik eindelijk dit prachtig instrument spelen. Ik zing het allerliefst muziek van Giulio Caccini begeleid op de luit. Aan het begin van mijn studie ontdekte ik de cyclus 'Le nuove Musiche' van Giulio Caccini en inmiddels heb ik een grote liefde voor deze muziek gekregen. Er valt zoveel in die muziek te ontdekken. De harmonieën, maar ook de teksten die over menselijke emoties zoals pijn, verdriet, geluk, vrede en vooral ook over de liefde gaan. Ik voel me altijd weer gelukkig als ik deze muziek zing.

ZONDAG
13/4/2025

Fotograaf: Coco Duivenvoorde

PETER DEN OUDEN

Peter den Ouden (1948) studeerde orgel, piano, koordirectie, kerkmuziek en schoolmuziek aan de conservatoria in Amsterdam en Hilversum. Hij werkte vele jaren als freelance musicus, cantor-organist en docent muziek voordat hij van 1985 tot 2006 verbonden was aan de conservatoria te Hilversum en Amsterdam als docent methodiek/didactiek en bijvak koordirectie en als hoofd van de opleiding 'docent muziek'. Peter den Ouden publiceerde vele artikelen over muziekeducatie in diverse Europese landen, was bestuurslid en voorzitter van de European Association for Music in Schools (EAS), gaf gastcolleges en speelde en dirigeerde vele concerten in verscheidene Europese landen. Hij aanvaardde in 1995 een eredoctoraat als Doctor of Music aan de Anglia Ruskin University te Cambridge naar aanleiding van zijn verdiensten voor de muziekpedagogiek in Europa. Als deskundige zat hij vele jaren in de Nederlandse Muziekraad en de commissie Amateurkunst en Cultuureducatie van de Raad voor Cultuur.

Naast diverse andere koren leidde Peter den Ouden 21 jaar lang de Oratoriumvereniging Soli Amersfoort en werd hij bij zijn afscheid onderscheiden als

Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Na jaren als cantor-organist verbonden te zijn geweest aan de Dorpskerk te Blaricum en de Willibrordkerk te Nederhorst den Berg, is hij op dit moment alleen nog als organist van de Willibrordkerk werkzaam.

Sinds 2006 is hij nauw betrokken bij het professionaliseren van de muziekeducatie in Suriname: hij gaf vele workshops en gastcolleges aan het Instituut Leraren Opleiding (IOL), schreef de curricula voor de opleidingen MO-A en MO-B muziek aan het IOL, was verbonden als docent orgel en koordirectie aan het Conservatorium van Suriname en schreef ook voor dit instituut het curriculum.

Om deze doelen en de opleiding van kader financieel te ondersteunen richtte hij in 2006 de Stichting Klinkend Suriname op. Sinds 9 juli 2018 werkt deze stichting onder zijn leiding en de naam Stichting Klinkend Erfgoed Suriname met als specifiek doel het klinkend erfgoed in Suriname te onderhouden en/of te herstellen, organisten op te leiden dit erfgoed te kunnen bespelen en educatieve projecten rond dit gedeeld erfgoed op te zetten.

Peter den Ouden vertelt: Toen ik net pianoles kreeg draaide mijn vader elke zondag na de kerk een grammofoonplaat van Helmut Walcha op het orgel in Cappel (D). Naar aanleiding daarvan besloot ik: ik wil ook orgel leren spelen!

Daar ik naast mijn orgelstudie ook een opleiding als dirigent heb gevolgd, bewonder ik veel musici. Zonder dirigenten en organisten te kort te doen noem ik Riccardo Muti en Olivier Latry.

Met betrekking tot het orgel zijn er een aantal composities die ik graag speel waarbij misschien het Preludium en fuga in b kl.t. (BWV 544) het meest op de lessenaar heeft gestaan.

Als puber hoorde ik het Requiem van Fauré en besloot ooit te gaan dirigeren. Daardoor luister ik graag naar een breed repertoire: vooral vanaf de renaissance tot aan de romantiek. Wat de orgelmuziek betreft is natuurlijk Bach de 'hoofdmaaltijd' maar wil ik de romantiek (Widor en Vierne) en avant-garde niet overslaan.

Een concert is voor mij geslaagd als ik tijdens het concert, als trait-d'union tussen componist en publiek, een spanningsboog voel met het publiek.

In het begin van mijn carrière kende ik een stevige plankenkoorts en deze is bij het klimmen der jaren wel verdwenen. Een zekere artistieke spanning is echter altijd nodig. Graag maak ik kort voor het concert contact met de bezoekers om de sfeer te 'proeven'.

Mijn culturele belangstelling is groot en daarom ben ik een regelmatige bezoeker van Het Concertgebouw, ga ik regelmatig naar orgelconcerten, ga ik naar filmhuizen en bezoek ik graag musea.

